

Tove Lindbo Larsen (S):

En del af de synspunkter, som fremgår af det beslutningsforslag, som SF har fremsat her, har vi allerede diskuteret under den foregående debat. Jeg skal derfor på Socialdemokratiets vegne henvise til, at vi er ganske enige i de synspunkter, som trafikministeren er fremkommet med, hvorfor vi afviser forslaget.

Ikast (KF):

Jeg vil gerne på Det Konservative Folkepartis og på Venstres vegne afvise forslaget, idet vi mener, sagen er fuldt belyst i den tidligere debat og i alle de tidligere debatter, vi har haft om denne sag.

Sonja Albrink (CD):

Jeg skal også henvise til den tidligere debat og afvise beslutningsforslaget.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Der er kun én grund til, at Det Radikale Venstre ikke kan støtte dette udmærkede beslutningsforslag, og den er, at vi er deltagere i den nuværende regering.

Ole Donner (FP):

Jeg skal på Fremskridtspartiets vegne sige, at vi ikke kan støtte SF's forslag, fordi det omhandler en boret tunnel. Men jeg vil gerne sige til SF, at vi kunne have støttet det dagsordensforslag, SF fremsatte under det tidligere punkt på dagsordenen om at undersøge projekterne nærmere, og alle de gode intentioner, der var i SF's forslag.

Tommy Dinesen (SF):

Det var jo rimelig kort, må jeg nok indrømme, og det er der ikke noget at sige til. Vi skal selvfølgelig ikke stå her på talerstolen og gentage, hvad vi har sagt i den debat, der lige har været.

Men jeg må nok sige, at da jeg hørte den foregående debat, forbavtede det mig at høre, at der hele tiden blev sagt om det projekt, der er lavet: Vi gør det og det, det bliver så og så godt; vi tager noget af skrænterne ude i havet, vandgennemstrømningen bliver næsten bedre, end den har været før. Vi har den holdning i SF, at det havde været rigtigst – og dér er jeg ikke enig med trafikministeren – om man hav-

de ligestillet en undersøgelse af de borede tunneler. Det har man ikke gjort. Det er det, vi andre fremfører. Men jeg tror endda, at hr. Bilgrav-Nielsen ville være enig med mig i det her; det har han i hvert fald været før. Og jeg vil selvfølgelig også gerne sige tak for den ros, der var fra hr. Bilgrav-Nielsen af intentionerne i vores forslag.

Men vi har fremsat forslaget og kan selvfølgelig undervejs stille nogle spørgsmål, hvis der bliver behov for det. Og så må vi jo se, hvordan det går med de forslag, der allerede foreligger. Det bedste forslag var det, der blev fremsat af SF, De Radikale og Kristeligt Folkeparti. Det er vi i hvert fald tre partier der er enige om, og det er jo altid noget.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Trafikudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 91:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at opretholde aktstykke nr. 205 til Finansudvalget vedrørende etablering af flygtningelandsbyer.

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).
(Fremsat 30/3 93).

Forslaget sattes til forhandling.

*Forhandling***Ebba Strange (SF):**

På SF's vegne kan jeg sige, at vi synes, det er en udmærket idé, at indenrigsministeren bruger nogle af de penge, hun har fået stillet til rådighed på finansloven, til at bygge flygtningelandsbyer.

[Ebba Strange]

Jeg synes, det er en god løsning i en tid, hvor det helt åbenbart er svært at skaffe andre mere eller mindre tilfældige opholdssteder til asylansøgere og midlertidige flygtninge; så vi støtter forslaget.

Sonja Albrink (CD):

Tidligere i denne samling har vi med et stort flertal vedtaget at give midlertidig opholdstilladelse til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien.

Siden vi vedtog denne lov, har det vist sig, at forholdene i landet om muligt er endnu værre, end vi forestillede os, og vores hjælp til flygtningene fra krigen er derfor endnu mere påkrævet, end vi egentlig troede.

Det er klart, at vi ikke kan vedtage en lov om at give midlertidig opholdstilladelse til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien, hvis den ikke også følges op med de nødvendige midler til at opfylde lovens krav. Fra CD's side kan jeg derfor give min fulde opbakning til indenrigsministerens forslag.

Den løsning, som er kommet med etablering af flygtningelandsbyer, giver os en meget stor grad af fleksibilitet, både hvad angår valg af indkvarteringsform og ved afviklingen, når flygtningelandsbyerne en gang forhåbentlig inden så længe ikke længere skal huse flygtninge her i landet.

De huse, der er valgt til indkvartering, giver den enkelte kommune mulighed for selv at vælge den mest hensigtsmæssige placering og mulighed for at vælge, om samtlige huse skal ligge på samme sted, eller om de skal være spredt på forskellige lokaliteter i kommunen. Når flygtningene senere kan sendes hjem til deres hjemland eller får andet varigt opholdssted, kan bygningerne nemt anvendes til andet formål. De kan f.eks. blive et vigtigt element i repatrieringen af flygtninge i deres hjemland. Hvis der ikke hurtigt opføres nogle boliger i det tidligere Jugoslavien, vil det simpelt hen ikke være muligt for flygtningene at vende hjem. Bygningerne er derfor efter min opfattelse den ideelle løsning, idet de sikrer værdige forhold for flygtningene, så længe de er i Danmark, og samtidig kan bygningerne fremskynede det tidspunkt, hvor de igen får mulighed for at vende hjem til deres eget land. Hvis det skulle vise sig, at der alligevel ikke bliver behov for bygningerne i det tidligere Jugoslavien,

kan de anvendes andre steder i verden eller indrettes til anden anvendelse i Danmark.

Selv om det beslutningsforslag, vi behandler i dag, ikke drejer sig om fordeling af flygtninge i de enkelte kommuner, vil jeg gerne spørge, hvordan landets kommuner tager ansvaret og den økonomiske byrde med flygtningene. Jeg er sikker på, at indenrigsministeren vil give et svar enten her eller i udvalget.

Jeg kan altså give forslaget min fulde tilslutning, og jeg håber, at den praktiske etablering af landsbyerne snarest kan komme i gang.

Dorte Bennedsen (S):

Vi ved alle, at administrationen af asylansøgerområdet i det sidste års tid har været i det dilemma, at den uafsluttet har måttet løbe om kap med tiden. Stigningen i antallet af asylansøgere fra det tidligere Jugoslavien bevirkede, at der meget ofte måtte tages helt akutte beslutninger for at skaffe nye indkvarteringsmuligheder.

Det medførte igen utilfredsstillende muligheder for information og oplysning til de berørte kommuner og til borgerne, og det medførte også indimellem indkvartering i lokaliteter, som man ikke kan byde folk at bo i i længere tid; her tænker jeg naturligvis på de to skibe i København.

På den baggrund vil jeg gerne rose ministeren for, at der nu er taget fat på en fornuftig planlægning, som vil indebære, at vi fremover vil undgå problemer af den art, som jeg nævnte.

Ministeren har i flere omgange været i kontakt med landets kommuner om indkvarteringsmuligheder, ligesom hun har forespurgt kommunerne, om de kunne have interesse i at få placeret flygtningebyer, og glædeligvis har det ført til, at en lang række kommuner har meldt sig med egnede arealer for sådanne flygtningebyer.

I aktstykket er nævnt både de kommuner, som kommer med i første fase, hvor der jo skal etableres 1.500 pladser, og dem, som skal med i anden fase med 3.500 pladser. Det betyder ikke alene, at Direktoratets planlægning bliver langt mere sammenhængende og rolig, men det betyder også – og det er nok så vigtigt – at den lokale forberedelse og dialogen med borgerne får langt bedre vilkår.

[Dorte Bennedsen]

I debatten om flygtningelandsbyer har det fra visse politiske hold været anført, at det var meget bedre, om vi opførte disse landsbyer i andre lande, så vi ikke behøvede at tage imod asylansøgere herhjemme.

Nu forholder det sig faktisk sådan, som ministeren også har sagt, at vi ikke kan gøre noget sådant hen over hovedet på det pågældende land. Vi har faktisk opført to lejre i Kroatien med myndighedernes accept. Men vi skal også huske på, at Kroatien er et selvstændigt land. Det er oven i købet et land, Danmark har anerkendt. Kroatien har i 1992 modtaget ca. en million flygtninge fortrinsvis fra Bosnien. Til sammenligning modtog vi i Danmark i 1992 ca. 9.000.

På den baggrund har jeg faktisk overordentlig svært ved at tro, at der skulle findes nogen som helst forståelse hos de kroatiske myndigheder, hvis vi siger til dem, at nye flygtninge fra Bosnien ikke kan komme til Danmark, men de skal forblive i Kroatien, og så vil vi da til gengæld nok bygge nogle lejre dernede. Vi har tværtimod en medmenneskelig pligt til at påtage os vores del af den opgave, som er udsprunget af den helt ulykkelige situation i eks-Jugoslavien.

Den 6. januar i år skrev den daværende udenrigsminister Uffe Ellemann-Jensen et indlæg i B.T., og det slutter således:

»De mennesker, som er på flugt, skal have et sted at være, indtil de kan vende hjem. Ingen er nærmere til at give dem husly end deres europæiske naboer, ikke bare deres nærmeste, men deres naboer i hele Europa. For sådan skal vi bevise, at vi magter at udnytte den historiske chance for at få et helt og fredeligt Europa.«

Jeg synes i og for sig ikke, det kan udtrykkes klarere eller bedre, hvad Danmarks forpligtelser er i denne sammenhæng, og derfor kan jeg også tilsige en helhjertet støtte til beslutningsforslaget.

Helge Adam Møller (KF):

Det Konservative Folkeparti støtter beslutningsforslaget, ikke fordi vi finder, at det er den rigtigste eller den mest hensigtsmæssige løsning, men fordi de asylansøgere, der kommer til Danmark, selvfølgelig skal behandles human og ordentligt.

Jeg vil også gerne begrunde, hvorfor vi ikke finder, det er den mest hensigtsmæssige løsning, vi vælger ved at opføre disse flygtningelandsbyer.

For 9 måneder siden havde vi i Danmark 29 asylcentre. I dag har vi 87. Altså en tredobling på 9 måneder. Hvordan ser det ud om 9 måneder? Vi ved det ikke, men tallet er i hvert fald større. I 1991 indrejste der 4.600 asylansøgere til Danmark, sidste år knap 14.000, altså en tredobling. I år bliver det vel omkring 25.000, altså yderligere en fordobling i forhold til sidste år.

Og hvad er så regeringens svar på denne alarmerende udvikling? Ja, svaret har hidtil været, at man i de sidste mange måneder har åbnet ca. ét nyt asylcenter hver 5. dag, og nu slår heller ikke det til. Selv 87 er ikke nok. Så vil regeringen bygge flygtningelandsbyer til 7.000 ekstra asylansøgere, og man vil sprede dem over hele landet. Man forudser allerede nu – og det er nok en korrekt forudsigtelse – at heller ikke det slår til. Så til efteråret skal man have flere penge til at bygge flere landsbyer.

Det naturlige spørgsmål må så være: Hjælper vi mest effektivt på denne måde? Hjælper vi mest hensigtsmæssigt, og hjælper vi menneskeligt bedst? Svaret er set fra mit synspunkt desværre et klart nej til alle tre spørgsmål.

Disse mange flygtningebyer, som vi nu bevilger – eller indstiller, at der bevilges – i alt 380 mio. kr. til etablering af, vil i drift pr. år koste ca. 800 mio. kr. Dertil kommer yderligere ca. 200 mio. kr. til aktiveringstilbud. Det vil sige, at den samlede pris for bygning og drift i 1 år af flygtningelandsbyer til 7.000 mennesker er 1,4 mia. kr.

Men dette beløb, 1,4 mia. kr., kunne dække udgifterne for over 100.000 flygtninges ophold og sikring i nærområderne. Altså over 100.000 kunne man hjælpe i nærområdet i stedet for 7.000 i Danmark. Jeg synes, det er tankevækkende, at vi kan hjælpe 10-15 gange så mange ved at lægge vor hovedindsats i regionen eller i nærområdet.

Jeg mener også, at det menneskeligt er bedst at hjælpe så nær som muligt på det område, man er flygtet fra. Det er der mange gode grunde til. Indenrigsministeren gav dem selv i går i Folketingets spørgetid. Det er noget med, at mennesker har bedst af at blive i eller så nær ved det kulturområde, de kommer fra, det

[Helge Adam Møller]

sprogområde, de kommer fra, det klima og de traditioner, de kommer fra. Det er det bedste, sagde indenrigsministeren, og jeg er fuldstændig enig.

Hvis man satsede på den løsning i langt større omfang, gjorde man det også meget lettere for disse mennesker – når krigshandlingerne på et eller andet tidspunkt, forhåbentlig snart, er forbi – at vende tilbage til deres hjemegn eller til deres hjemregion, end hvis de har boet adskillige tusinde kilometer væk under helt andre kulturer, sprog og klimaforhold, og man gjorde det lettere at sikre – og det vil jeg godt pointere meget stærkt – at disse flygtninge vender tilbage til deres region, når krigen er stoppet.

Det optager os ganske meget, og vores tiltro til, at der på det tidspunkt – som måske først kommer om 2-3-4 år – er politisk vilje hos alle Folketingets partier med hensyn til, at de skal tilbage, er desværre ikke særlig stor. Den er i hvert fald ikke særlig stor, når det gælder Socialdemokratiet, når det gælder De Radikale, når det gælder SF, for nu at nævne tre partier, som vi mener satte et meget skræmmende eksempel for et års tid siden i forbindelse med særloven om palæstinenserne, hvor man klart vedtog en lov, som var i modstrid med det, man hidtil havde administreret efter, og med de gældende regler. De spor skræmmer.

Derfor til slut: Den konservative holdning er klar. Vi ønsker at koncentrere indsatsen i regionen i langt større omfang. Der kan vi hjælpe 10-15 gange så mange mennesker for det samme beløb.

Vi ønsker samtidig at indføre et visumkrav over for Bosnien-Hercegovina, som stort set alle de øvrige EF-lande også har. Vi finder ikke, det kan være rigtigt, at man kan rejse igennem store dele af Europa og så – som det er i øjeblikket – faktisk selv vælge, hvilket land man vil slå sig ned i. Det vil vi gerne kombinere med, at vi tager imod langt flere af de jugoslaver, der kommer fra krigsfangelejre, de eks-jugoslaver, som har været udsat for beskydning eller andet, således at de har krav på en hospitalsbehandling, som vi kan give dem her i Danmark. Det mener vi vil være en rigtigere politik.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil gerne spørge den konservative ordfører i denne sag, hr. Helge Adam Møller, hvad Det Konservative Folkepartis holdning egentlig er til den fremgangsmåde, der ikke alene bruges nu, men som også blev brugt, dengang Det Konservative Folkeparti beklædte justitsministerposten, nemlig, at når der skal etableres flygtningecentre, modtagecentre osv., anvender man den fremgangsmåde, at Direktoratet for Udlændinge – hvis man da er heldig – tilsender borgmesteren i den by en telefaksbesked, som i nogle tilfælde modtages på borgmesterkontoret ganske få timer eller under 1 døgn, før de første flygtninge ankommer. Mener man i Det Konservative Folkeparti nu, hvor man ikke længere er i regering, at det er en acceptabel fremgangsmåde?

Når jeg spørger så kontant, er det, fordi spørgsmålet om etablering af disse flygtningebyer hænger nøje sammen med den praksis, der hidtil har været anvendt, og så den praksis, vi kan frygte bliver retstilstanden, hvis Folketinget vedtager det lovforslag, der er på dagsordenen i morgen, hvorefter det skal være endnu nemmere at etablere både flygtningebyer og flygtningecentre rundt omkring.

Så det kontante spørgsmål er: Hvad er den konservative holdning til den nævnte fremgangsmåde?

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg tror, at alle, der beskæftiger sig med flygtningeproblemer, er enige om, at i det omfang, det er gørligt, er det meget lykkeligt af mange grunde at prøve at løse problemerne i nærområdet, men med eks-Jugoslavien forholdt det sig jo sådan desværre, at vi ved, at der fortsat kommer nye flygtninge fra Bosnien.

Jeg vil egentlig gerne have, om hr. Helge Adam Møller kan forklare mig, hvilke argumenter vi – et selvstændigt land som Danmark – skal bruge over for Kroatien for at forklare dem, at de, som har taget en million flygtninge i 1992, nu også skal tage alle de nye, at Danmark, som har taget 9.000, ikke skal tage flere, men at vi til gengæld gerne vil bygge dernede. Sådan hænger verden altså ikke sammen, hr. Helge Adam Møller. Der er rigelig brug for, at vi gør en indsats på begge områder, at vi tager vores part af de nye flygtninge, der kommer, og også gør en indsats dernede, for Kroatien kan

[Dorte Bennedsen]

ikke alene løse det problem, der hedder en million flygtninge.

Så vil jeg gerne spørge hr. Helge Adam Møller, om han kan bekræfte, at lande, der har indført visumpligt, f.eks. Schweiz, der har fuld visumpligt over for alle landene, har taget 75.000 flygtninge, Tyskland, der har fuld visumpligt, har fået en halv million flygtninge osv. osv. Der er jo ingen sammenhæng mellem et visumkrav og antallet af flygtninge.

Så må jeg sige, at jeg næsten fik tårer i øjnene over, at Det Konservative Folkeparti nu vil tage imod flere krigsfanger, når jeg tænker på det slagsmål, vi havde med den tidligere justitsminister. Han sagde 100 inklusive familie i første omgang, og så lykkedes det med hiv og sving at få forhøjet det tal til 200. Det betød, at vi modtog 50 krigsfanger. Jeg er dybt rørt over, at Det Konservative Folkeparti nu synes, det er rimeligt at tage imod krigsfanger. Det har vi andre syntes meget længe.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Hr. Kim Behnke spurgte, om jeg syntes, det var rimeligt, at man både under den gamle regering og tidligere havde sendt telefax til borgmestrene få dage eller nogle gange få timer, før man åbnede et asylcenter. Nu er der jo lejlighed til at diskutere det under debatten om lovforslaget i morgen, hvor vi vil gøre rede for vores holdning.

Men her er jo to modstridende hensyn, for når der er en udlændingelov, som gælder – og så kan man mene, at den er rigtig eller forkert eller skulle strammes – så længe et antal mennesker med loven i hånd banker på Danmarks dør, er det selvfølgelig vores forpligtelse, hvad enten man har stemt for eller imod loven, at sørge for, at de også får anstændige vilkår, når de er i Danmark. Og hvis den eneste måde, man kan skaffe disse vilkår på, er, at man med meget kort varsel inddrager forskellige kommunale eller lignende bygninger, mener jeg, at det kan være nødvendigt. Og det vil jeg forsvare, uanset om det er den ene eller den anden minister, der gør det.

Fru Dorte Bennedsen spørger, om jeg synes, det kan være rigtigt, at først og fremmest Kroatien, men også andre lande i nærområdet skal tage en større del. Ja, det synes jeg det kan, og det er også derfor, jeg siger, at de ikke skal af-

holde udgifterne alene, det er derfor, jeg siger, at de milliarder af kroner, vi anvender i Danmark, her 1,4 mia. kr., til at oprette og drive flygtningelandsbyer for 7.000 indbyggere, lad os anvende dem til at bygge og til at drive flygtningecentre eksempelvis i Kroatien eller Slovenien til 140.000 mennesker, til 140.000 flygtninge. Jeg mener altså, at det er mere rimeligt, at flygtninge generelt bliver så tæt på deres eget land som overhovedet muligt. Og at fru Dorte Bennedsen får tårer i øjnene, ja, det kan da kun glæde mig.

Når vi har den holdning nu, hænger det sammen med, at vi ønsker, at den slags flygtninge, der efter vores mening godt kan være i nærområdet, skal blive der. Men de, der ikke har mulighed for at få en tilstrækkelig og rigtig behandling, psykisk og fysisk hospitalsbehandling, dem skal vi tage her i Danmark.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil gerne spørge hr. Helge Adam Møller, som går så meget skarpt og meget rigtigt, synes jeg, ind for visumkrav til flygtninge fra det tidligere Jugoslavien: Det er ikke så lang tid siden, de borgerlige partier var i regering. Hvorfor ville den borgerlige regering ikke selv indføre det visumkrav? Det er jo noget, som justitsministeren rent administrativt kan gøre. Hvorfor i alverden gjorde den tidligere konservative justitsminister ikke det?

Justitsministeren ønskede ikke engang at lægge det frem til behandling i salen. Nej, der skete intet, intet, intet, og det hjælper altså ikke så meget, at man, to måneder efter man er gået væk fra regeringsmagten, kommer med nogle glatte indlæg, hvad enten det er fra Folketingets talerstol eller i aviserne. Vi har i 10 år savnet en markant politik fra både Venstre og De Konservative på udlændingeområdet. Hvorfor stiller man sig så pludselig sådan an, efter man er kommet i opposition? Hvorfor udnyttede man ikke chancen, dengang man havde den?

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg vil gerne sige tak til hr. Helge Adam Møller, ikke for budskabet, men i hvert fald for, at budskabet nu står lysende klart, nemlig

[Kim Behnke]

at det ifølge den konservative folketingsgruppe er helt i orden, at man tilsidesætter samtlige de regler, der ellers eksisterer i vores samfund, samtlige de regler, man selv har vedtaget i Folketinget, om, hvordan kommunalbestyrelser, amtsråd og statslige forvaltningsmyndigheder skal behandle sager, når det gælder danskere – man finder det helt i orden, at hele dette regelsæt tilsidesættes, når det gælder udlændinge, der kommer hertil.

Vi har en formodning om, at den grundlov, vi har, det regelsæt, vi har her i Danmark, er noget, der skal overholdes. Men jeg kan forstå, at det efterhånden er sådan med hr. Helge Adam Møllers reference til udlændingeloven, at udlændingeloven åbenbart gælder over både grundlov og al anden lovgivning. Og det er jo da selvfølgelig glimrende, at hr. Helge Adam Møller er så ærlig at sige, at det er den konservative holdning. Jeg kan så kun sige, at det må vi fra Fremskridtspartiets side tage afstand fra, for vi mener, at det i den grad er en misforvaltning af det danske samfund at gøre det på den måde.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Helge Adam Møller svarede faktisk ikke på det spørgsmål, jeg stillede, derfor vil jeg gentage det.

Man kan have de synspunkter, som hr. Helge Adam Møller har, og det er jo også evident, at et givent beløb rækker længere ved en foranstaltning i de lejre, vi har i Kroatien. Men jeg vil gerne helt kontant fra hr. Helge Adam Møller høre: Hvilke argumenter skal udenrigsministeren – jeg går ud fra, det i så fald måtte være ham – bruge, hvilke synspunkter skal han komme frem med for at overbevise Kroatien om, at det er rimeligt, at Danmark, som har modtaget 9.000 asylansøgere, ikke skal have flere, men at Kroatien, der har modtaget en million, fortsat skal tage imod de nye strømme af flygtninge? Altså helt kontant: Hvilke argumenter skal kunne overbevise Kroatien om det rimelige og det retfærdige i det?

Jeg må gentage, at jeg er væsentlig mere enig med den tidligere udenrigsminister i hans synspunkter. Dette er et ansvar ikke kun for nærområdet, men for hele Europa.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg vil gerne starte med fru Dorte Bennedsen, så jeg er sikker på at få det med.

Hvad er det for et argument, der skal anvendes over for Kroatien? Ja, der er vel i hvert fald to argumenter. Det ene argument er, at Kroatien indtil for halvandet år siden har været i nation – og det har de været igennem 40 år – sammen med de mennesker, der boede og bor i Bosnien og nu flygter fra det. Det er en del af en nation, der har hørt sammen i utrolig lang tid. De har på masser af områder trods alt fælles kultur, sprog, der ligner hinanden, osv. Jeg synes, at det ville være helt naturligt, hvis der skete et eller andet i Sverige eller i Nordtyskland, at folk, der flygtede derfra, først kom til Danmark – og ikke til Jugoslavien, Grækenland, Rumænien eller andre steder, der ligger langt, langt væk fra Sverige. Det synes jeg er helt naturligt.

Jeg synes også, at det er interessant at se, at Kroatien – jeg kom i Folketingets spørgetid i går til at sige Slovenien, men det var Kroatien – havde en stand på feriemessen i Bella Centret for 1½ måned siden med 3 unge kroatiske piger. Man var ked af, at der sidste år var 800.000 tomme pladser til turister i hotellerne i Kroatien, som man ikke kunne få besat, og nu bad man danskerne om at rejse derned på ferie – i Kroatien. Lad os dog så købe og leje nogle af de hoteller og for dansk regning indkvartere menneskene fra Bosnien.

Og til fru Pia Kjærsgaard: Det er rigtigt, at den tidligere justitsminister, før han gik af, foreslog, at man skulle indføre visumtvang for hele eks-Jugoslavien. Det kunne ikke få flertal. Det er rigtigt, at regeringen kan gøre det uden flertal, men er det nogen særlig klog politisk handling dér at handle i modstrid med et flertal i Folketinget? Det tror jeg ikke, og derfor gjorde ministeren det ikke. Men vi markerede klart i den gamle regerings tid, at det var vores holdning dengang, og det er det fortsat.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg synes, fru Dorte Bennedsen på ubehagelig vis har understillet det menneskesyn, der gør sig gældende i Socialdemokratiet, nemlig at man gerne vil tage flygtninge til Danmark – i år vel 20.000-25.000 – sådan at Danmark kan gå ud i den store verden, få klap på skulderen i

[Kim Behnke]

EF og i FN: hvor er vi dygtige, og hvor er vi gode i Danmark, for vi sørger sandelig for at tage vores del.

Men hvad med de 100.000 eller måske 150.000 eller endnu flere mennesker, der stadig væk sidder i Bosnien, sidder andre steder og som følge af den ressourceanvendelse ikke bliver hjulpet? De menneskeskæbner har fru Dorte Bennedsen et kolossalt forklaringsproblem over for. Hvorfor skal nogle enkelte udpeges, tages til Danmark og forkæles med masser af pædagoger og støttepædagoger og underhold af den ene og den anden art?

Er det ikke, fordi Socialdemokratiet i virkeligheden er mere interesseret i alle de stillinger, mere interesseret i alle de vælgere, der ligger i offentligt ansatte og plejere og forsørgere, som skal sørge for at hjælpe alle disse her folk? Er det ikke mere det, man er interesseret i, end de individer, det kommer an på? Er det ikke, fordi man i bund og grund er ligeglad med de 10.000-20.000, der kommer herop, bortset fra alle de stillinger, der følger efter, når man kunne have hjulpet tifoldigt eller endnu mere i selve området?

Hvis det handler om, at man skal have et menneskesyn, hvor man ønsker at beskytte det enkelte individ, så må det også gå ud på, at man hjælper flest muligt og ikke udpeger nogle enkelte og så giver dem en særbehandling. Men det kan jeg forstå på fru Dorte Bennedsens indlæg er Socialdemokratiets politik, og det er jo klart og godt. Nu har vi fået det ført til referat.

Første næstformand (Ivar Hansen):

Fru Dorte Bennedsen for en kort bemærkning, og så vil jeg tro, at vi kan gå tilbage til talerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Jeg forstår, at det er socialdemokratisk holdning, at det dér med at hjælpe folk, det er noget, vi gør for egen æres skyld, og for at gå ud og samle stemmer på det. Ja, jeg tror, jeg samler mange stemmer til partiet på vores flygtningepolitik. Hr. Kim Behnke ved jo godt, at det ikke er voldsomt populære synspunkter at have i den danske befolkning; de er efter min mening ikke mindre rigtige af den grund.

Men hr. Kim Behnke mener altså, at vi kun gør det for egen æres skyld, og at vi i øvrigt er fløjtende ligeglade, både med de mennesker, der er her, og de mennesker, der sidder i Bosnien og i Kroatien.

Jeg kunne egentlig godt have overvejet, om jeg overhovedet skulle svare på sådan noget sludder. Men jeg vil i hvert fald sige til hr. Kim Behnke, at hvis han nu havde hørt min ordveksling med hr. Helge Adam Møller, så havde han hørt, at jeg sagde: Vi kan ikke nøjes med at bygge lejre dernede. Der er rigelig brug for, at vi hjælper med at bygge lejre dernede. Men der kommer nye flygtningestrømme til. Vi kan ikke forvente, forlange, at de skal blive i Kroatien, som i forvejen har så ekstremt mange flygtninge. Derfor er det, om jeg så må sige, en todelt strategi, der skal til: Vi skal være med til at gøre vores indsats dernede, og vi skal gøre vores indsats herhjemme.

Birthe Rønn Hornbech (V):

Venstre vedkender sig naturligvis, at Danmark har en særlig humanitær forpligtelse, når der er krig i Europa.

Venstre står bag udlændingeloven fra 1983 med de senere ændringer, selv om vi ønsker yderligere stramninger, den dag et flertal kan skabes. Venstre står bag den særlige jugoslaververlov, og Venstre står bag finansloven. Derfor føler vi også, at vi ikke kan komme uden om at stemme for dette aktstykke fra indenrigsministeren, der indebærer en aktuel udgift på 380 mio. kr. til etablering af flygtningelandsbyer med plads til 7.000 asylansøgere.

Men vi synes, det er noget tidligt, at kassen tømmes. Vi er stærkt bekymret over, at man allerede nu kan se, at de på finansloven afsatte midler vil blive overskredet.

I Venstre ønsker vi som tidligere, at tilstrømningen af nødstedte jugoslaver til Danmark begrænses. Vi vil gerne bede ministeren bekræfte, at jugoslaver rejser til Danmark gennem flere sikre lande, og at de ville kunne afvises ved grænsen, hvis vi indførte visum. Jeg vil også godt spørge ministeren, hvor mange nødstedte der egentlig skal komme til Danmark, før regeringen griber til visum eller andre foranstaltninger, der kan begrænse tilstrømningen.

Vi vil gerne vide, om det er en helt håbløs tanke for regeringen, om man i højere grad

[Birthe Rønn Hornbech]

omprioriterede indsatsen og anvendte pengene på stedet. Er det ikke rigtigt, at Danmark derved for de samme penge kunne hjælpe mange flere? Jeg tror, at ministeren og jeg er enige om, at der både har været mange Venstreledede og mange socialdemokratisk ledede kommuner, der har vist stor vilje til at huse nødstedte fra Jugoslavien, men vi skal på den anden side ikke se bort fra, at det også skyldes, at kommunerne får sikre indtægter ved at have asylansøgere boende. Det synes jeg i sig selv isoleret set er positivt, men vi mener alligevel fortsat, at der bør indføres visum, og at penge i langt højere grad bør bruges på lejre i Jugoslavien eller i Jugoslaviens nærområde.

Vi vil også gerne vide – hvis det kan oplyses – hvor mange af de indrejste der efter ministerens opfattelse overhovedet er flygtninge i konventionens forstand, altså individuelt forfulgte på grund af race, tro, politisk opfattelse el.lign., idet jeg går ud fra, at vi er enige om, at flugt fra krig i sig selv ikke giver flygtningestatus.

Når vi i dag rejser alle disse spørgsmål, er det naturligvis for at tilkendegive, at Venstre er af den opfattelse, at Danmark fortsat – og det sagde vi også, da vi var i regering – bruger sine økonomiske ressourcer til nødstedte europæere og flygtninge på den mest irrationelle måde, man overhovedet kan tænke sig.

Vi ønsker at tilkendegive, at det er Venstres opfattelse, at det må have sine grænser, hvor mange nødstedte vi kan modtage. Vi må kunne tale om det, og vi må kunne forudse, at vi også en dag står med mange måske lige så berettigede nødstedte fra Østeuropa eller fra det gamle Sovjetunionen.

Derfor ønsker vi også at præcisere, at vi ved vor tilslutning i dag ikke giver en blankocheck for fremtiden. Vi lover den nye minister, at vi vil være en konstruktiv opposition, men vi vil også have lov til fortsat at give udtryk for de ideer, vi har haft i mange år, til en anden flygtningepolitik.

For Venstre er der tre overordnede punkter: 1) Der bør først og fremmest hjælpes på stedet og i nærområder. 2) Der bør indføres visumplicht for alle jugoslaver, der vil rejse til Danmark. 3) Flygtninge bør ikke gøres til indvandrere i Danmark. Med en sådan politik ville det humanitære komme meget mere i højsædet sammenlignet med den nuværende flygtninge-

politik, der er til fordel for dem, der maser sig frem i køen. Det er jo i virkeligheden at lade de langt dårligere stillede, der ikke kan rejse til Danmark, i stikken.

Vi ser frem til, at vores nye flygtningeminister vil have forståelse for, at det haster med en omlægning af ressourcerne. Venstre ønsker en flygtningepolitik, der får en langt mere markant humanitær profil, og som for de samme midler hjælper mange flere nødstedte.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg forstod på indledningen i fru Birthe Rønn Hornbechs tale, at det er Venstres opfattelse, at siden man nu er finanslovforligspartner og i øvrigt stort set støtter den danske udlændingepolitik, så vil man også stemme ja til aktstykket, når det skal færdigbehandles.

Men har fru Birthe Rønn Hornbech og Venstre gjort sig den overvejelse: Hvad nu når de beløbsrammer, der er afsat i finansloven, er opbrugt? For det står jo faktisk i aktstykket, at det ikke bliver sidste gang, regeringen kommer og beder om ekstra penge. Er Venstre parat til som finanslovpartner at medvirke til, at der afsættes flere midler end dem, der er tænkt i selve finanslovaftalen, eller vil Venstre på det tidspunkt vise politisk mod og sige: Nej, hertil og ikke længere? Det var det første spørgsmål.

Det andet spørgsmål vedrører fru Birthe Rønn Hornbechs bemærkning om, at den flygtningepolitik og den udlændingepolitik, der har været ført og føres, var den dårligst tænkelige måde at gribe det an på, eller noget i den stil. Har fru Birthe Rønn Hornbech ikke en lille mulighed for at kigge i bakspejlet og stille sig selv spørgsmålet, hvordan det kan være, når der har været borgerlig regering med Venstredeltagelse i samtlige de år, vi taler om, nemlig alle årene siden 1983, da udlændingeloven blev ændret? Og hvis det er tilfældet, at den danske udlændingelov er så elendig, og at ressourcerne anvendes så elendigt – hvad jeg kan give fru Birthe Rønn Hornbech ret i – har partiet Venstre og dermed fru Birthe Rønn Hornbech så ikke et meget markant ansvar for tingenes tilstand?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

[Birthe Rønn Hornbech]

Med hensyn til spørgsmålet, om vi står bag finanslovforliget, skal jeg gentage, hvad jeg sagde: Ja, det gør vi. Men vi er stærkt bekymrede over, at vi allerede nu kan se, at der bliver tale om en overskridelse, og derfor sagde jeg, at vi ikke i dag udsteder en blankocheck.

Hvad vi vil sige, hvis indenrigsministeren kommer med nye aktstykker, vil jeg ikke fortælle hr. Kim Behnke i dag. I stedet for på forhånd bare at sige nej har jeg i dag netop forsøgt at være konstruktiv og anvise de ideer, som Venstre har til, hvordan midlerne kunne anvendes mere rationelt. Det er jo rigtigt, at det har vi i Venstre sagt i 10 år, og det har vi ikke kunnet få flertal for. Der er måske netop dér en stor forskel på Fremskridtspartiet og Venstre. Vi mener, at dette område er så vigtigt, at der skal være et bredt flertal, når vi foretager ændringer i udlændingeloven. Og et flertal skal der i hvert fald være, og der har ikke været et flertal.

Men der er altså ikke nogen inkonsekvens i, at Venstre som regeringsparti og også i opposition forsøger at være konstruktiv, forsøger at få de bedst mulige løsninger, som altså er politisk mulige i situationen, og så går ud og siger til vælgerne og også siger her fra Folketingets talerstol, hvad vi egentlig ønskede, hvis vi havde flertal. Det bliver vi ved med. Det er faktisk derfor, vi er valgt.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Den måde, Venstre er konstruktiv på, har jo medført, at vi står i den situation, som vi er i i dag, og det har intet med en ændring af udlændingeloven at gøre. Ingenting. Det er en ekstra bevilling til finansloven. Det har ikke spor med en ændring af udlændingeloven at gøre.

Men det er altså den sædvanlige måde fra Venstre, og jeg kan forstå også De Konservative – jeg hørte ikke indledningen til hr. Helge Adam Møllers tale, men jeg formoder, at hr. Helge Adam Møller også bakker op bag forslaget. Det er den sædvanlige måde fra Venstre og De Konservative. Ord, ord, ord – i dagspressen, i forsamlingshuse, til vælgermøder. Men i folketingssalen er det mange gange de rigtige ord, der bliver udtalt, men det er den forkerte knap, der bliver trykket på.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg forstår, at det, Fremskridtspartiet ønsker, er, at Venstre i dag skulle sige: Disse penge vil vi ikke bevilge. Vi skulle sige nej til at bevilge penge til asylansøgere, der er ankommet, da Venstre var i regering. Det er muligt, at fru Pia Kjærsgaard mener, at sådan fører man politik, når man går fra regering til opposition. Det er altså ikke min smag.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Så må det betyde, at for de flygtninge, der kommer fremover, nu hvor Venstre ikke er i regering, stopper Venstre for tilsagn til bevillinger fremover. Er det rigtigt forstået?

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

Jeg giver op over for fru Pia Kjærsgaards måde at tænke på. Jeg har allerede svaret hr. Kim Behnke på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg synes, det er en urimelig måde, fru Pia Kjærsgaard argumenterer på. Både Venstres ordfører og jeg har givet klart udtryk for, hvad henholdsvis Venstre og Det Konservative Folkeparti står for: På disse områder ønsker vi en anden politik, noget med visumtvang, større hjælp i nærområdet osv., men vi konstaterer – sådan har jeg forstået fru Birthe Rønn Hornbech, og sådan har jeg det i hvert fald – at der er et andet flertal, der siger, at vi foreløbig skal køre videre som hidtil. Det vil sige, at de asylansøgere, der kommer i øjeblikket også fra Bosnien-Hercegovina og andre steder, selvfølgelig kommer med loven i hånd, og de har et krav på ifølge dansk lovgivning at blive behandlet human og anstændigt og forsvarligt.

At vi ønsker, at den hjælp først og fremmest skulle ydes i nærområdet, det er én sag; det er der ikke flertal for. Skulle vi så stemme imod, at vi giver dem en human og anstændig behandling i Danmark, og sige: Der er ikke tag over hovedet, der er en eller anden teltlug på den jyske hede eller syd for Næstved, eller hvor man ellers kunne finde plads, og så får de kun sådan et måltid om dagen? Det er en uan-

[Helge Adam Møller]

stændig behandling. Vi arbejder politisk for at få et andet flertal, men så længe flertallet eksisterer, er vi også med til at sørge for, at de mennesker, der kommer til Danmark, får en anstændig behandling.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Konklusionen på hr. Helge Adam Møllers indlæg er, at hvis der er et flertal i Folketinget for et eller andet, så vil man stemme for det fra Det Konservative Folkepartis side – og jeg kunne forstå, at Venstre også blev taget med – uanset hvad det flertal finder på. Og så vil man prøve ad politisk vej at ændre på tingene. Det passer jo bare ikke med virkeligheden. Det Konservative Folkeparti stemte imod den såkaldte palæstinenser-særlov. Der var der også et flertal, der sagde, at sådan skulle det være. Men alligevel havde man da politisk mod til at stemme imod.

Vi har en anden sag under behandling, også et aktstykke i Folketingets Finansudvalg, hvor Venstre, De Konservative og Fremskridtspartiet har været fælles om at bede om at få sagen til behandling her i folketingsalen, og hvor jeg da indtil videre har kunnet forstå på både Venstres ordfører og den konservative ordfører, at man er indstillet på at sige: Den går ikke, dér er grænsen.

Derfor er der overhovedet hverken fornuft eller logik i hr. Helge Adam Møllers argument om, at hvis der er et flertal i Folketinget, så vil man ikke modsætte sig. Hvad skal Det Konservative Folkeparti så overhovedet være i Folketinget for, hvis man alligevel bare stemmer, som flertallet gør? Politisk mod må da også være, at man markerer ved en gang imellem at trykke på den røde knap og sige: Hertil og ikke længere! Det kunne man f.eks. gøre som konsekvens af de taler. Både hr. Helge Adam Møllers og fru Birthe Rønn Hornbechs taler var jo korrekte, men konklusionen burde være, at der blev stemt nej, for det var indholdet af talerne.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Jeg har svært ved at se, at det har noget med politisk mod at gøre, om man på et eller andet tidspunkt, sandsynligvis i morgen, stemmer ja eller nej til noget, som under alle omstændig-

heder bliver vedtaget. Det, hr. Kim Behnke stemmer, og det, jeg stemmer i morgen, det får jo ingen indflydelse på det her. Byerne bliver bygget, og min holdning er altså ganske klart, at det er inden for finanslovaftalen, det er inden for den gældende lov, og det er nogle mennesker, som efter vores opfattelse – selv om vi synes, de først og fremmest skulle hjælpes et andet sted – nu kommer til Danmark efter gældende lov, og derfor skal de selvfølgelig hjælpes på en ordentlig måde i Danmark.

Det tager vi et medansvar for, og så prøver vi samtidig at skaffe os politisk indflydelse og forhandle, idet vi søger at skabe et nyt flertal i Folketinget for, at man fremover kan yde hjælpen i større omfang i det område, hvor flygtningene kommer fra. Jeg mangler ikke konsekvens, og jeg synes ikke, det har noget som helst med politisk mod at gøre. Jeg har klart og tydeligt sagt, hvad jeg mener, og det holder vi fast ved, og vi stemmer ja i morgen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg savner stadig væk hr. Helge Adam Møllers svar på det krystalklare spørgsmål: Hvorfor stemte Det Konservative Folkeparti så imod palæstinenser-særloven? Da var der jo også et flertal. Der var det jo også, kan jeg forstå på hr. Helge Adam Møller, en tom politisk protest at stemme imod.

Vi havde det sådan i Fremskridtspartiet, at der var behov for, at befolkningen kunne se, at der er forskel i Folketinget, at der eksisterer en opposition til den førte politik. Men jeg kan nu på hr. Helge Adam Møllers seneste indlæg forstå, at hr. Helge Adam Møller har dokumenteret den påstand, vi er kommet med i Fremskridtspartiet, nemlig at vi er den eneste opposition. Resten er jo bare med, næsten ligegyldigt hvad der bliver vedtaget herinde.

Men hvorfor stemte man imod palæstinenser-særloven? Der var hr. Helge Adam Møllers stemme jo heller ikke med til at ændre ved den kendsgerning, at loven desværre blev vedtaget. Hvorfor gjorde man det, når man ikke nu har mod til også her at markere, at man er modstander af indholdet af det forelagte?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

[Helge Adam Møller]

Så skal det blive sidste gang, men jeg bliver nødt til at gå på talerstolen, for ellers kunne det jo tydes sådan, at jeg gav hr. Kim Behnke ret i det, han sagde, og det gør jeg altså ikke.

Jeg har begrundet, hvorfor vi stemmer ja her, og hvilke holdninger vi har. Med hensyn til palæstinenser-særloven stemte vi selvfølgelig imod den og kæmpede imod den med næb og kløer, fordi vi syntes, det var en urimelig og uanstændig lovgivning og i fuldstændig modstrid med det, vi stod for. Det gav en særbehandling til en gruppe mennesker, som ikke havde krav på den særbehandling.

Men det er der jo ikke tale om med disse 7.000 mennesker. De får ikke nogen særbehandling, de får bare en anstændig behandling, og det synes vi faktisk er fair nok, selv om vi hellere ville have givet dem den anstændige behandling et andet sted.

Pia Kjærsgaard (FP):

Dansk lovgivning er i de senere år tilført nogle mærkværdige særheder forstået på den måde, at vi, efter at den nuværende udlændingelov blev til, har oplevet, hvordan partier herinde har udstedt særlove for flygtninge. Vi så det ske, da Det Radikale Venstre glemte, at de repræsenterede danske borgere, og stod i spidsen for en særlov for palæstinensere.

I dag har vi et aktstykke til behandling. Man må nok spørge, hvorfor sådan et væsentligt forslag, hvorfor sådan en væsentlig bevilling, hvorfor sådan et væsentligt indgreb ikke bliver lagt ud som lovforslag fra regeringens side. Nej, det var, fordi det på vanlig vis skulle luskedes igennem i Folketingets Finansudvalg, men med hjælp fra Fremskridtspartiet endte det altså med, at regeringen selv lagde det til behandling i folketingssalen.

Fremskridtspartiet står ikke bag den linie, som også den nye regering lægger for flygtninge, og vi har gang på gang gjort opmærksom på, at vi med meget færre midler kan hjælpe mange, mange flere i deres hjemland eller nærmeste omegn i stedet for at bruge milliard på milliard til at underholde flygtninge her i landet.

Seneste påfund fra regeringen er disse flygtningebyer, hvor 200-300 personer skal placeres et eller andet sted i landet, uden at de enkelte kommuner har nogen som helst sikkerhed for, at flygtningene rejser hjem igen, fordi det jo er

sådan, at man har gode muligheder for at få varigt ophold, så snart man er kommet ind i landet.

Det vil betyde nye skattemilliarder til underhold, fordi der garanteret og naturligvis ikke er arbejde til hovedparten af disse mennesker, men alligevel forhold, der er langt, langt bedre, end hvor de er kommet fra. Det er også menneskeligt og naturligt at sikre sig sådan nogle forhold, men det er lige så naturligt, at politikerne skal sørge for, at der er styr på tingene.

Det ser ikke ud til, det vil ske i dette tilfælde heller, hvor indenrigsministeren må søge Finansudvalget om foreløbig – og jeg skal understrege: foreløbig – ekstra 380 mio. kr. til etablering af en lang række flygtningebyer. Etableringen pr. plads forventes – forventes – at blive på 50.000 kr. Det synes måske umiddelbart ikke af så meget, når man skriver det på den måde, men dertil kommer mange andre beløb, som allerede er indbetalt via skatten, og da det er mindst 13 mia. kr., man beregner der er brug for til de mange flygtninge, svarer det yderligere til omkring 2.600 kr. pr. borger i dette land.

I aktstykket omtaler ministeren, at udgifter til drift af centre, lomme penge samt udgifter til læge, tandlæge m.v. vil andrage 1,6 mia. kr. Det er dyrt, det er frygtelig dyrt, og det er altså skatteborgernes penge, vi taler om.

Der er ingen partier, mener vi i Fremskridtspartiet, der har noget imod at hjælpe flygtninge, som er flygtet på grund af krig og lignende uhyrligheder, men i Fremskridtspartiet har vi altså noget imod, at der skal postes skatte kroner i projekter, der ville være til meget, meget større gavn og glæde i hjemegnene eller i nærheden. Vi har noget imod den helt forfejlede indpakning i vat og bomuld, som finder sted fra denne og den tidligere regerings side, og vi vil fortsat opfordre til, at der laves en opstramning af den nu gældende udlændingelov.

Vi er imod særlove for flygtninge, som vi har set det ske, da Folketingets partier gik PLO's ærinde og fik 400 palæstinensere indrulleret i det danske samfund, der havde besat en kirke og havde haft pressens bevågenhed, indtil en række politikere blev bløde i knæene og gik et fremmed lands ærinde. Desværre er vi bange for, at vi kun har set toppen af isbjerget, hvad angår flygtningelove her i landet. Vi er bange for, at vi kun har set toppen af isbjerget, hvilket vil betyde ekstra bevillinger, som vil nyde

[Pla Kjærsgaard]

fremme i den kommende tid til skade for den danske befolkning.

Fremskridtspartiet tager afstand fra forslaget og stemmer nej.

Elisabeth Arnold (RV):

Det Radikale Venstre er da godt klar over, at det er fuldstændig i orden, at Fremskridtspartiet er imod dansk flygtningepolitik, som den bliver udøvet af et flertal her i Folketinget. Det er fuldstændig legitimt, at Fremskridtspartiet gør, hvad de kan, for at markere deres synspunkter, og gør, hvad de kan, for at spænde ben for det flertal, der nu engang er, som har en anden mening.

Men det er også i orden, at flertallet prøver at anvende denne utraditionelle fremgangsmåde for at få en hurtig ekspedition af disse sager. Fra Det Radikale Venstres side ønsker vi ingen unødigt forsinkelse for etableringen af disse indkvarteringsmuligheder for ulykkelige mennesker, der er flygtet fra en forfærdelig borgerkrig.

Fremskridtspartiet taler så meget om, at vi skal hjælpe lokalt, og at vi ikke har nogen sikkerhed for, at de personer, der er i Danmark, nogen sinde kan komme tilbage igen til deres hjem. Så må jeg sige, at hvis de personer, der er i Danmark, skal have nogen chance for at komme tilbage til deres hjemland, så afhænger det af en international indsats, som også koster penge for danske skatteydere, og netop i dag har vi ved en tidligere afstemning set Fremskridtspartiet stemme imod en sådan bevilling. En sådan bevilling, som skulle hjælpe den danske indsats i Jugoslavien for at skabe fred, kunne måske også være medvirkende til, at der kom færre flygtninge til Danmark, og at de flygtninge, der var her, kunne komme hjem igen.

Men den sammenhæng gider Fremskridtspartiet overhovedet ikke fremhæve.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Fru Elisabeth Arnold skal være opmærksom på, at der er fuldstændig konsistens i den måde, Fremskridtspartiet stemmer på. Vi går nemlig ikke ud og læser dagens aviser, inden vi tager stilling til, hvad vi skal mene om tingene, nej, nej. Fru Elisabeth Arnold vil ved at se, hvilke afstemninger der har fundet sted i Fol-

ketingets Finansudvalg, kunne se, at der er nøje sammenhæng. Hver gang der er tale om bevillinger, der går til at oprette hjælpecentre og flygtningelejre lokalt, har Fremskridtspartiet støttet det. Når det gælder om at hjælpe særligt ramte krigsofre, kvinder osv., har Fremskridtspartiet stemt for det. Men når det gælder bevillinger som denne her til at oprette mammutlandsbyer rundt omkring i Danmark, hvor relativt ganske få flygtninge skal forkæles, så siger Fremskridtspartiet fra.

Når fru Elisabeth Arnold så laver sammenkædningen med spørgsmålet, om der skal sendes flere danske soldater derned, så må vi jo sige, at desværre har Fremskridtspartiet fået ret – desværre. For hvis det var sådan, at det havde hjulpet at sende FN-soldater til Bosnien, hvis man havde sørget for at få en humanitær indsats sat i kraft, så havde fru Elisabeth Arnold fået min uforbeholdne tilslutning og min undskyldning for, at vi havde taget fejl. Men det har vi jo desværre ikke.

Hvad er virkeligheden? Virkeligheden er jo den, at oprørstrupper og alle mulige former for halv- og helmilitære organer i Bosnien leger kispus med FN. Soldaterne kan hverken komme frem eller tilbage, og dagligt præsenteres vi i nyhedsmedierne for den ene slyngelstreg efter den anden. Et sådant land, hvor der fra befolkningens side ingen som helst vilje er til at få løst problemerne, er det galimatias at sende danske soldater ned til, og dér har det intet som helst at gøre med flygtningeproduktionen. Mange af de flygtninge, der sendes herop, er resultatet af etnisk udrensning.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det, Fremskridtspartiet prøver på, og som man konstant har prøvet på, er at bilde befolkningen ind, at man kan spare penge på en eller anden måde, hvis man bare lukker øjnene for verdens problemer.

Sandheden er jo, at når verden er urolig, så koster det også danske skatteydere penge, hvad enten vi piber eller synger. Enten skal vi betale pengene til internationale aktioner, eller også skal vi betale dem til at afhjælpe flygtningeproblemer i vores eget land, eller også skal vi betale pengene for at afhjælpe flygtningeproblemer i andre lande.

[Elisabeth Arnold]

Danskerne kan ikke slippe for deres internationale forpligtelser, og de jugoslaviske flygtninge i Danmark er en del af Danmarks internationale forpligtelser.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Selv om jeg selvfølgelig kunne bede fru Elisabeth Arnold om at læse referatet, når denne forhandling kommer på tryk, vil jeg for god ordens skyld gerne understrege, at fru Elisabeth Arnold tager fejl. Nu har vi diskuteret sagen i en halv times tid, men jeg skal gerne gentage: Fremskridtspartiet ønsker at hjælpe lokalt, fordi Fremskridtspartiet tænker i individer og ønsker at hjælpe flest mulige individer.

Om hvordan kan vi hjælpe med de få sparepenge, vi har her i Danmark? Ja, det kan vi altså ved at hjælpe lokalt, for så kan vi hjælpe ti eller tyve gange så mange individer, og det er vi interesserede i. Vort menneskesyn er, at vi skal hjælpe flest mulige individer, og det opnår vi ved at hjælpe lokalt og ikke ved at tage nogle få særligt udvalgte flygtninge til Danmark og forkæle dem, som det jo bliver tilfældet med dette forslag. De millionbevillinger – målt i forhold til, hvor få individer der egentlig bliver hjulpet – viser noget om, hvilket menneskesyn flertallet bag forslaget har, og det menneskesyn tager vi afstand fra.

Glønborg (KRF):

Det er i overensstemmelse med Kristeligt Folkepartis ønske, at der står i regeringsgrundlaget, at der skal anvendes flere midler til at hjælpe flygtninge så nær ved deres hjemstavn som muligt. Det er en fornuftig anvendelse af de midler, der står til rådighed, og det må jo glæde Fremskridtspartiet, at Kristeligt Folkeparti har den holdning.

Men så skuffer det selvfølgelig Fremskridtspartiet dybt – men det lever vi også ganske godt med i Kristeligt Folkeparti – at vi fuldt ud vedkender os, at det betyder ikke, at vi skal spare penge på det arbejde, der skal gøres her i Danmark. Der skal nemlig arbejdes begge steder.

Vi er indstillet på, at det er nødvendigt at bruge flere penge i Danmark her og nu, fordi der er nogle mennesker – og der vil komme endnu flere – som har brug for hjælp, og som er havnet her hos os. Derfor ønsker vi, at den

hjælp skal effektiviseres så hurtigt som muligt, for der er brug for den. Og derfor er vi meget tilfredse med, at det er lykkedes at lave et modspil over for det forsinkelsesforsøg, som Fremskridtspartiet har foretaget.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Hr. Kim Behnke var heroppe for et øjeblik siden og sagde, at Fremskridtspartiet mente, at man skulle hjælpe så mange som muligt for det givne beløb, og dertil må jeg sige, at man skal altså høre meget hykleri, før ørerne falder af. Vi havde i efteråret en politisk følgegruppe, der fulgte hele det jugoslaviske problem meget tæt. Et af resultaterne af overvejelserne var tanken om at oprette flygtningelejre i Kroatien, men det skete uden Fremskridtspartiets medvirken.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Jeg skal ikke kaste mig ud i nogen længerevarende debat om udlændings spørgsmål, for det får vi lejlighed til, når jeg i slutningen af april afleverer en redegørelse til Folketinget om udlændingepolitikken. Men jeg vil godt besvare en række af de spørgsmål, der er stillet.

Med udgangspunkt i det udtryk, som hr. Kim Behnke har brugt flere gange, om at luske sagen igennem, og at der er tale om en ekstra bevilling, vil jeg godt sige, at det er en forkert sprogbrug. Der er ikke tale om andet, end at vi i forvejen har en bevilling, som Folketinget i bred enighed har afsat til formål af denne karakter, og at vi kommer pænt og ordentligt og beder Finansudvalget om at få løsgivet en pulje til netop det aktuelle formål, så vi kan komme på omgangshøjde med indkvarteringen af flygtninge. Det har ikke noget med luskeri at gøre, det er en ganske normal procedure.

Om hensigten er jo – og jeg forstod også, at specielt hr. Kim Behnke var optaget af det – at få en mere rationel, velplanlagt, ordentlig indkvarterering af flygtningene. Vi er nu i gang med at skabe orden i tingene, og jeg vil godt erkende, at der har været et vist virvar. Men hvorfor har der været det? Jo, man har ikke været i stand til, netop fordi det ikke var ordentligt planlagt, at give ordentlig information til kommunerne, og det er den mulighed, vi skaber nu. Vi er nemlig i den situation, at kom-

[Indenrigsministeren]

munerne selv har udpeget en lang række områder, hvor man ønsker, at der skal opføres flygtningelandsbyer.

Jeg vil godt benytte lejligheden til at komplimentere de mange kommuner, som har sagt, at de gerne vil være med til hver især at løse et lille hjørne af denne opgave; ikke fordi det bliver et meget stort antal flygtninge, man kommer til at modtage de enkelte steder, men netop et lille hjørne. Jeg synes også, det er positivt, at beslutningerne er taget på tværs af partiskel ude i lokalsamfundene. Det er ikke sådan, at man kan sætte en bestemt partifarve på og sige, at her er man positiv, fordi man tilhører et bestemt parti; nej, man har tværtimod sagt, at man gerne vil være med, på tværs af partiskel. Det er en fælles opgave, fordi vi alle er fælles om en humanistisk kulturtradition.

Fru Sonja Albrink stillede et konkret spørgsmål om, hvilke byrder kommunerne bliver pålagt i denne forbindelse. Svaret er: Ingen. Der er tale om penge fra den bevilling, der er aktstykke på, vi beder blot om at få frigivet en bid af den.

Ud over at sige tak, fordi Det Konservative Folkeparti også gerne vil støtte beslutningsforslaget, vil jeg godt sige til hr. Helge Adam Møller, at det er jo lettere sagt end gjort at hjælpe tæt på hjemlandet. Jeg tror, at alle partier her i Folketinget ønsker at gøre det. Det gjorde den tidligere regering også, og dermed er også sagt, at også den nuværende regering vil gøre alt, hvad der kan gøres for at bruge pengene til opbygning af flygtningelejre så tæt på de krigsramte områder som muligt. Men det kræver jo medvirken, interesse og accept fra de pågældende lande. Vi kan hverken i Polen, Kroatien eller andre steder bygge danskfinansierede flygtningelejre, selv om vi ønsker det, det skal accepteres i de pågældende lande.

Der blev fremført et synspunkt om, at jugoslaverne kom hertil, fordi de kunne få meget bedre forhold her; og jeg forstod, at man mente, at de kom her for at blive, med henblik på at indvandre og af sociale grunde. Jeg vil godt sige, at det er en skævvridning af de virkelige forhold. De, der kommer hertil og står på kajen i Københavns Havn flere gange om ugen, udgør et bredt udsnit af befolkningen. Det er ikke udelukkende fattige mennesker, det er også bønder, skolelærere, arbejdere, overlæger og professorer og meget andet. Grunden til, at

de nu er her i Danmark, kan f.eks. være, at de er blevet udrenset på grund af deres etniske tilhørsforhold, at deres hjembyer er blevet brændt af, eller at deres familie er blevet dræbt. Der er tale om krigstilstand, og den påstand om, at de bare kommer herop, fordi de vil nasse sig ind i det danske samfund, vil jeg gerne meget stærkt tage afstand fra.

Netop det, at der er tale om et bredt udsnit af befolkningen, vil også være af stor vigtighed i dagliglivet i flygtningelandsbyerne; men det er også vigtigt, at man er klar over, at disse mennesker ønsker at vende tilbage for at deltage i genopbygningen af det land, der nu er blevet sønderlemmet på grund af etniske uroligheder.

Jeg vil gerne slutte med at takke det gudske lov meget brede flertal her i Folketinget, der ikke vil medvirke til det benspænd, der var lagt op til fra Fremskridtspartiets side. På denne måde har vi mulighed for at gennemføre den tidsplan, der er sat for opførelsen af de første flygtningelandsbyer. Det ville ikke have haft noget formål ud over rent politisk drilleri og benspænd at gå med til det, Fremskridtspartiet har lagt op til, så tak til det brede flertal i Folketinget, der ikke faldt for den manøvre. Nu kan vi i god ro og orden fortsætte arbejdet med at få en ordentlig og velplanlagt indsats på området; og jeg understreger endnu en gang det velplanlagte, fordi det er nøglen til, at samarbejdet mellem lokalsamfundene og flygtningene kan blive så godt, som det overhovedet er muligt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Jeg vil godt først og fremmest spørge hr. Glønborg, hvad det er for et forsinkelsesforsøg, Fremskridtspartiet har foretaget. Jeg vil bede hr. Glønborg komme herop og fortælle, hvad han mener med et forsinkelsesforsøg, for det var det udtryk, hr. Glønborg brugte om Fremskridtspartiets forslag.

Indenrigsministeren kalder det et benspænd fra Fremskridtspartiet. Hvad skal det betyde? Er der tale om et benspænd, fordi vi fremsætter et forslag til behandling i folketingssalen?

I øvrigt burde dette beslutningsforslag være et lovforslag. Jeg ved ikke, hvor mange gange vi har vedtaget anlægsprojekter – og det er jo i virkeligheden det, der er tale om her – men der har altid foreligget et lovforslag. Hvis det dre-

[Pia Kjærsgaard]

jer sig om en Storebæltsbro eller et Øresundsprojekt, kommer der et lovforslag til behandling i folketingssalen, vi godkender ikke bare et aktstykke til Finansudvalget. Og dette forslag er så vidtgående, at det burde have været igennem de tre behandlinger, som er det normale for lovforslag.

Jeg vil også godt bede indenrigsministeren om at fortælle, hvilken garanti ministeren kan give for, at de mennesker, som kommer herop nu, vender tilbage. Det lyder, som om ministeren er helt skråsikker i sine betragtninger om, at disse flygtninge vil vende tilbage. Jeg erkender, at det er umenneskelige forhold, vi er vidne til i det tidligere Jugoslavien, men igen siger Fremskridtspartiet jo det samme, som alle de andre partier også har givet udtryk for, nemlig at man hjælper bedst så tæt på hjemlandet som overhovedet muligt, og det vil vi godt være med til. Men jeg vil godt have en garanti fra indenrigsministeren, for ministeren lød til at være utrolig sikker på, at på et tidspunkt ville de vende tilbage. Det kan vi have vores tvivl om, for de forhold, vi byder flygtninge her i Danmark, giver dem jo immervæk trods alt en langt, langt bedre tilværelse end den, de eventuelt skal vende tilbage til på et senere tidspunkt. Så jeg vil godt have denne garanti fra indenrigsministerens side.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jeg er bekendt med, at fru Dorte Bennedsen ikke er medlem af Folketingets Finansudvalg, og derfor kan vi selvfølgelig ikke forlange, at fru Dorte Bennedsen er grundigt orienteret om alt, hvad der foregår i Finansudvalget. Men hvis fru Dorte Bennedsen havde gjort sig den ulejlighed at tjekke Folketingets arkiver, inden fru Dorte Bennedsen så triumferende gik på talerstolen og erklærede, at Fremskridtspartiet aldrig har stemt for en flygtningebevilling, ville fru Dorte Bennedsen have opdaget, at det har Fremskridtspartiet faktisk.

Da der skulle gives den første bevilling på 120 mio. kr. til etablering af flygtningelandsbyer i Kroatien, stemte Fremskridtspartiet for, og så sent som i går, da Folketingets Finansudvalg havde møde, behandlede man en anden sag, der også vedrørte flygtninge, nemlig modtagelse i Danmark af særlig syge og krigsramte osv. Her stemte Fremskridtspartiet også for, og

hvis fru Dorte Bennedsen gør sig den ulejlighed at kontrollere afstemningsresultaterne fra Folketingets Finansudvalg, kan fru Dorte Bennedsen få verificeret, at det, vi siger, selvfølgelig er korrekt.

Til ministerens bemærkning om, at det var en manøvre fra Fremskridtspartiets side, vil jeg bare sige, at jeg kan da godt se, at når man sidder som flertalsregering, ønsker man – med ministerens ord – god ro og orden. Så er demokratiet og parlamentarismen jo bare et irriterende element, som sagerne skal passere igennem, efter at man har truffet beslutningerne. Men det er nu engang demokratiets og parlamentarismens vilkår, og at man bliver beskyldt for, at en debat i landets parlament skulle være et benspænd, taler jo i sig selv alt, alt for tydeligt om ministerens holdning til parlamentarisme. Og jeg kan kun sige, at den tager Fremskridtspartiet afstand fra. Vi er tilhængere af, at man i det mindste kan have en åben og fri debat om tingene i et parlament, frem for at alt skal foregå bag nedrullede gardiner.

(Kort bemærkning).

Dorte Bennedsen (S):

Mine udtalelser før om Fremskridtspartiets holdning til spørgsmålet om lejre i Kroatien var baseret på den politiske følgegruppes synspunkter, hvad der kom til udtryk her.

Nu siger hr. Kim Behnke, at Fremskridtspartiet har stemt for disse aktstykker, og jeg må erkende, at jeg netop ude i sidegangen har fået bekræftet – også fra anden side – at det har Fremskridtspartiet. Og derfor kan jeg kun beklage, at jeg fremsatte den udtalelse her fra Folketingets talerstol, men den baserede sig altså på mine erfaringer fra den politiske følgegruppe.

(Kort bemærkning).

Glønborg (KRF):

Jeg kaldte Fremskridtspartiets ønske for et forsøksforsøg af den ganske enkle grund, at hvis vi andre ikke havde foretaget det, som vi gør i dag, ville det have taget længere tid, før de flygtningelandsbyer, der er hårdt brug for, kunne være klar.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

[Kim Behnke]

Her tager hr. Glønborg fuldstændig fejl. For det første har ministeren jo medvirket ved besigtigelsen af de udpegede arealer ved Ebeltoft, og jeg tror nok, at hele processen for længst er sat i gang.

Men som hr. Glønborg ville være vidende om, hvis hr. Glønborg havde noteret sig forløbet af andre, lignende sager, som Fremskridtspartiet har anmodet om at få frem i folketings-salen, er det sådan, at når Folketingets Finansudvalg starter behandlingen af et aktstykke og Fremskridtspartiet ønsker at få sagen behandlet i folketings-salen, har Fremskridtspartiet øjeblikkelig ved mødets begyndelse meddelt dette og umiddelbart derefter indleveret det pågældende beslutningsforslag. Det er da ikke at træne nogen som helst sag, at den får lov til i det mindste at blive behandlet af landets parlament og ikke bare af et udvalg. Ikke et ondt ord om Folketingets Finansudvalg, men her er der altså ikke mulighed for en åben politisk debat og diskussion om sagens kerne, som der er i folketings-salen.

Og at Fremskridtspartiet skal lastes for, at vi på denne måde ønsker at værne om demokratiet og parlamentarismen, ja, det har jeg svært ved at forstå. Men de pågældende, der har kritiseret Fremskridtspartiets synspunkt desangående, må jo så gøre sig overvejelser om, hvorvidt de ønsker at medvirke i den danske demokratiske proces. Vi ønsker at værne om og yde støtte til det danske demokrati, og det betyder altså, at tingene også skal kunne diskuteres åbent i parlamentet; men at påstå, at Fremskridtspartiet træner sagerne, er der simpelt hen ikke grundlag for, og der er ikke nogen som helst dokumentation for, at Fremskridtspartiet på noget tidspunkt har gjort det. Tværtimod!

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det er vist almindeligt kendt, at der er et enormt tidspres på denne opgave, fordi der i øjeblikket er indkvarteret asylsøgere i en lang række feriecentre og andre bebyggelser, som er opført i turistøjemed og i løbet af ganske kort tid skal bruges til deres oprindelige formål. Det er netop det, som er baggrunden for, at den forsinkelse, som Fremskridtspartiet forsøgte at fremkalde, ville medføre nogle meget u hensigtsmæssige forsinkelser i de meget stramme tidsplaner.

Sagen er nemlig, at nogle af flygtningene skal være ude af de midlertidige indkvarteringssteder allerede omkring grundlovsdag, andre lidt længere henne i juni. Derfor er det afgørende vigtigt, at man får en ordentlig rytme i arbejdet, og derfor gik mine bemærkninger om ro og velplanlagthed på selve projektet. Der er ikke tale om, at regeringen i god ro og orden vil forsøge at afskære oppositionen fra at gøre rede for sine synspunkter i folketings-salen, fordi den er en flertalsregering.

Jeg tror i øvrigt, det er godt, at vi fik en debat af denne karakter. Jeg mener, den har været med til at fjerne muligheden for at skabe myter om flygtningelandsbyprojektet, så også af den grund vil jeg godt takke for debatten her i dag.

Så vil jeg lige kommentere den bemærkning, som hr. Kim Behnke kom med i sit sidste indlæg, nemlig at fordi vi har nogle i hr. Kim Behnkes udlægning helt overdådige vilkår for flygtninge, skulle man sidde nede i det krigshærgede eks-Jugoslavien og beslutte at rejse til Danmark. Hvad er det dog for en forvrængning af virkeligheden? De vilkår, vi giver eks-jugoslaverne, er spartanske, men forsvarlige. De mennesker kommer til at bo under meget beskedne og meget snævre forhold, og vi har ikke råd til at gøre forholdene bedre. Tænk, at man kan forestille sig, at f.eks. den universitetsuddannede økonom, jeg mødte på »Flotel Europa«, skulle være kommet til Danmark for at nasse på vores samfund som flygtning – hvad er det dog for en udlægning af den forfærdende situation, de mennesker befinder sig i? De er her, fordi der er krig, de er her, fordi de er ofre for en etnisk udrensning, det er forklaringen. Og når situationen er ændret, vil langt størsteparten af dem vende tilbage og deltage i genopbygningen af deres land.

Det er også baggrunden for, at en af ideerne med flygtningelandsbyprojektet er, at bygningerne kan pilles fra hinanden og genopføres i eks-Jugoslavien og dermed bliver et – om end beskedent – dansk bidrag, en skærv til genopbygningen.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Blot for korrekthedens skyld: Fremskridtspartiet har ikke under denne debat brugt den formulering, som ministeren nu brugte, nemlig at der er nogle, som kommer herop for at nas-

[Kim Behnke]

se. Nej, vi har tværtimod været inde i en efter vores mening meget nødvendig diskussion, om ikke de ressourcer, det danske samfund yder, set fra et menneskeligt synspunkt kunne anvendes bedre lokalt end her. De meget gavmilde forhold, vi stiller til rådighed, er jo ekstremt omkostningskrævende – det kan vi se ud af aktstykket – og derfor skal vi bruge forholdsvis alt for mange penge på forholdsvis alt for få individer i forhold til, hvor mange vi kunne have hjulpet lokalt.

Det er det, vi har argumenteret og agiteret for i dag, vi har ikke diskuteret, hvorvidt en universitetsprofessor er kommet herop for at nasse på det danske samfund. Det ordvalg har Fremskridtspartiet slet ikke brugt.

Og når ministeren siger, at ministeren følte sig kaldet til at fremsætte dette beslutningsforslag for at undgå, at Fremskridtspartiet skulle trække sagen i langdrag, må jeg altså nok en gang gøre opmærksom på, at hvis ministeren ikke havde fremsat forslaget, ville der være sket følgende: 1) Folketingets Finansudvalg begyndte sit møde i går kl. 13.00; 2) når man nåede til dagsordenspunktet vedrørende dette aktstykke, ville jeg på vegne af Fremskridtspartiet have meddelt, at vi ønskede sagen behandlet i folketingsalen; 3) umiddelbart efter mødet i Finansudvalget ville vi indlevere beslutningsforslaget.

Hvori ligger træneringen? Hvordan kan man sige, at Fremskridtspartiet ønsker at trække sagen i langdrag? Det er ingenlunde tilfældet. Ministeren fremsatte selv et beslutningsforslag, men det ændrer da ikke ved det faktum, at det var den hurtigste måde, vi kunne gøre det på. Vi kan jo ikke begynde at fremsætte beslutningsforslag om noget, som ikke engang er sat på dagsordenen endnu.

Lad mig så til sidst sige til ministeren, at jeg er enig med ministeren i, at det er godt, vi har haft debatten her i dag. Men det er ikke ministerens fortjeneste, det er Fremskridtspartiets fortjeneste.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

De mennesker, vi i øjeblikket taler om, er jo bl.a. omfattet af den lov om midlertidig opholdstilladelse, som trådte i kraft den 1. december 1992 – med en tyk streg under *midlertidig* – og når ministeren siger i sit sidste indlæg,

at når krigen er slut, vil langt størsteparten vende tilbage, vil jeg godt spørge ministeren: Hvem er det, der ikke skal vende tilbage?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Man efterlyser en garanti for, at alle personer fra eks-Jugoslavien, der har fået midlertidig opholdstilladelse, rent faktisk også vil vende tilbage. En sådan garanti hverken kan eller vil jeg give, og derfor brugte jeg den lidt mere runde formulering.

Hr. Kim Behnke forsøgte at genoptage debatten om, hvorfra inspirationen til at komme herop stammer. Jeg har ikke forsøgt at pådutte hr. Kim Behnke udtrykket »at nasse«; det var min fortolkning – men den står jeg da gerne ved – af udsagnet om, at man kommer hertil, fordi der er så gode økonomiske vilkår for flygtninge her i Danmark. Sådan er det ikke i virkeligheden, sådan tænker flygtningene slet ikke.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er almindeligt kendt, at de flygtninge, vi har modtaget gennem en lang årrække, ikke vender tilbage til deres hjemlande. Hvorfor tror ministeren så, at det pludselig vil ske? Ministeren må da have en eller anden forudsætning for at sige det. Nu siger ministeren, at hun ikke kan give nogen garanti – det var i hvert fald noget – men hvorfor i alverden er de flygtninge, vi for år tilbage modtog fra Mellemøsten, ikke vendt tilbage? Hvorfor tror ministeren, at de flygtninge, vi får nu, vil vende tilbage, hvad er forskellen?

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der er den forskel, at der er tale om to forskellige lovgivninger. De flygtninge, fru Pia Kjærsgaard henviser til, og som ikke er vendt tilbage, har fået fast opholdstilladelse i Danmark. Jugoslaverne er her i henhold til den midlertidige lovgivning, som jeg i øvrigt også mener vi skal have justeret; den bør bringes ajour, så reglerne også kan bruges over for dem, der er kommet hertil siden lovens ikrafttræden.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

[Pia Kjærsgaard]

Nu begynder ministeren at komme ind på noget mere konkret. Ministeren sagde før, at der var et incitament til at vende tilbage, men det, ministeren siger nu, er, at man skal vende tilbage. Så må jeg lige korrigere: Jeg håber, at vi stadig væk er enige om, at den midlertidige opholdstilladelse kan forlænges og man stadig væk har ret til at søge asyl. Sådanne forholdene jo også for dem, der får midlertidig opholdstilladelse, så forskellen er i virkeligheden ikke ret stor.

Det, ministeren faktisk siger, er, at det ikke handlede om det incitament, som ministeren nævnte i sit første indlæg. Det kan ikke lade sig gøre at sende de flygtninge fra Mellemøsten, som vi tidligere har fået, tilbage; de er ikke vendt tilbage, og det ved ministeren godt.

Set med ministerens øjne er forskellen altså, at disse er her på en anden tilladelse, og det er derfor, de skal vende tilbage; det er altså ikke lysten, der driver værket.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det burde være overflødigt, men for god ordens skyld skal jeg bekræfte, at når det gælder jugoslaverne, er der både tale om en anden lovgivning end den, som vi kan kalde normalflygtningelovgivningen, og om et incitament til at vende tilbage. Det var det, jeg forsøgte at beskrive, og det svarer i øvrigt til, hvad vi har oplevet i tidligere perioder, hvor der er kommet mange flygtninge til Danmark fra områder, der ligger tæt på Danmark.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Grove):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Første behandling af lovforslag nr. L 246:

Forslag til lov om ændring af realkreditlov og af lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond. (Stående indeksslån i landbrugsejendomme og fritagelse af visse lån for tinglysningsafgift).

Af boligministeren (Kofod-Svendsen).
(Fremsat 24/3 93).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Henrik Dam Kristensen (S):

Da mit partis ordfører, hr. Jørn Pedersen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne fremføre, at lovforslag nr. L 246 består af tre dele: fritagelse for tinglysningsafgift ved gældssaneringslån, der ydes efter ovennævnte lovgivning, fritagelse for tinglysningsafgift ved omprioritering til indeksslån og mulighed for at yde stående indeksslån i landbrugsejendomme inden for 25 pct. af ejendomsværdien; lånene kan have en løbetid på op til 10 år.

Henigten med forslaget er at lette gældssanering og gældssomlægning til de af landbrugsministeren foreslåede gældssaneringslån. Desuden giver forslaget en tilskyndelse til omprioritering af nominelt forrentede realkreditlån med indeksslån, men det afgørende er, at dette lovforslag skal ses i sammenhæng med landbrugsministerens forslag om gældssanering.

Socialdemokratiet vil selvfølgelig deltage positivt i udvalgsarbejdet og ønsker det gennemført så hurtigt som muligt.

Rønholt (KF):

Det Konservative Folkepartis ordfører mente, at det var mest praktisk, at jeg fik lejlighed til at fremføre hans synspunkter her.

I tilknytning til landbrugsministerens lovforslag om statsgaranti for gældssaneringslån til jordbrugere har vi her et lovforslag fra boligministeren om fritagelse for tinglysningsafgift for gældssaneringslån og for omprioritering til indeksslån.

I den situation, dansk landbrug i øjeblikket befinder sig i, skal vi fra politisk hold naturligvis hjælpe landbruget inden for rimelighedens grænser; det tror jeg at vi alle sammen er enige om.

At fjerne tinglysningsafgiften af gældssaneringslån og omprioritering til indeksslån må i denne forbindelse siges at høre til i småtingsaf-